

Nie ma rzeczy niemożliwych u Boga

ALEXIS CARREL urodził się 28 czerwca 1873 r. w małej francuskiej miejscowości w pobliżu Lyonu. Gdy miał 5 lat zmarł mu ojciec. Matka wychowała jego oraz dwójkę rodzeństwa w duchu moralności chrześcijańskiej, poszanowania prawa i odpowiedzialności. W wieku 12 lat Alexis przystąpił do pierwszej Komunii Świętej. Po ukończeniu gimnazjum jezuickiego w Lyonie i po roku studiów przyrodniczych w 1890 r. zaczął studiować medycynę chcąc poświęcić się chirurgii. Cechowała go dociekliwość i odkrywczosc naukowa.

Był pasjonatem nauki. Pasja osiągnięcia doskonałości i zręczności w wykonywaniu zabiegów chirurgicznych skłoniła go do pobierania lekcji haftu u najlepszej hafciarki lyońskiej. Był pionierem badań w transplantologii, torakochirurgii i dokonywaniu operacji za pomocą zszywania arterii. W 1901 r. uzyskał tytuł dr nauk medycznych .

Alexis Carrel w trakcie studiów stracił wiarę wyniesioną z domu rodzinnego. Stał się człowiekiem niewierzącym. Zafascynował się filozofią, która kwestionowała istnienie Boga. Bóg stał się dla Carrela wytworem ludzkiej świadomości, a człowiek sam miał decydować co jest dobre, a co złe. W maju 1903 r. został poproszony, aby jako lekarz towarzyszyć pielgrzymce chorych do Lourdes.

Wśród nich była 21-letnia Maria Bailly będąca w ostatnim stadium gruźlicy otrzewnej. W Lourdes dziewczyna była w stanie krytycznym przedstawiając klasyczny przypadek agonii spowodowanej gruźlicą otrzewnej. Dr Carrel nie chciał by chora była w takim stanie wieziona do Groty Objawień, jednak dzięki usilnym namowom jej opiekunki zgodził się. Dr Carrel wraz z kolegą towarzyszył jej przez cały czas. Patrząc na tę umierającą 21-letnią dziewczynę Alexis wzruszył się i zaczął spontanicznie wypowiadać słowa: „*O Panno Święta, jakżeż chciałbym wierzyć jak ci wszyscy nieszczęśliwi, że to Źródło Cudowne nie jest tylko wytworem naszej wyobraźni. Uzdrów tę biedną dziewczynę. Ona zbyt wiele wycierpiała, daj jej życie, a mnie daj wiarę. Jeśli ta dziewczyna wyzdrowieje, co wydam się absurdem, spraw bym mógł uwierzyć*”.

Rozpoczęło się nabożeństwo. Prowadzący je ksiądz zachęcał, by proszono o uzdrowienie z najbardziej niebezpiecznej choroby ducha, która prowadzi do utraty życia wiecznego, a jest nią odrzucenie Boga i upodobanie do grzechów. Ksiądz wzywał do modlitwy o uzdrowienie z różnych chorób ciała, apelując aby całkowicie podporządkować się woli Bożej.

Dr Carrel obserwował leżącą na noszach Marię i widział zachodzące w jej wyglądzie zmiany. Czuł, że jest świadkiem nadzwyczajnego wydarzenia. Na jego oczach twarz dziewczyny nabierała życia, a jej opuchnięty brzuch wracał do normalnego stanu. Cud, którego Carrel był świadkiem stanowił dla niego duchowy i intelektualny wstrząs oraz uświadomił mu istnienie rzeczywistości, która wymyka się z poznania zmysłami. To, co uważał dotąd za absurd, stało się rzeczywistością. Wszystkie jego dotychczasowe teorie rozsypały się. Była to dla niego lekcja pokory. To był moment przełomowy w jego życiu. Zrozumiał, że największym skarbem dla człowieka jest wiara w Boga. Dr Carrel podpisał raport medyczny opisujący natychmiastowe całkowite uzdrowienie umierającej Marii Bailly. Opublikował artykuł na ten temat.

Wiść błyskawicznie obiegła Francję. Antyklerykalne środowisko naukowe zaatakowało go, żądając odwołania publikacji o cudzie w Lourdes i grożąc, że w przeciwnym wypadku nie ma dla niego miejsca na uniwersytecie. Dr Carrel był jednak bezkompromisowy. Wolał przerwać swoją karierę naukową aniżeli ulec szantażowi i sprzeniewierzyć się prawdzie.

W 1904 roku wyjechał do Kanady. Następnie otrzymał propozycję pracy w Nowym Jorku, gdzie w Instytucie Rockefellera szybko stał się jednym z najlepszych naukowców. Opracował nowe techniki operacyjne, prowadził doświadczenia transplantacji narządów, hodowli embrionów u zwierząt. Te eksperymenty dały podstawy do przeszczepów organów ludzkich, operacji serca i naczyń krwionośnych. Za te osiągnięcia Alexis Carrel w 1912 r. otrzymał nagrodę Nobla w dziedzinie medycyny i fizjologii.

Dr Carrel, kiedy tylko mógł odbywał pielgrzymki do Lourdes. Jeździł tam aby się modlić i dziękować za dar wiary. Jako naukowiec dalej badał tajemnice cudownych uzdrowień.

Po wybuchu pierwszej wojny światowej w 1914 r. wraca do Francji i wraz z żoną zostaje przydzielony do służby sanitarnej na froncie. Po wojnie Carrel powraca do Instytutu Rockefellera, gdzie w 1935 r. wraz ze słynnym pilotem i konstruktorem Karolem Lindbergiem skonstruował pierwsze sztuczne serce.

Dr Carrel zrozumiał, że największym skarbem człowieka jest wiara w Boga, który w Jezusie Chrystusie stał się prawdziwym człowiekiem, oraz wiara w największy cud jakim jest Zmartwychwstanie Chrystusa. O dar wiary trzeba modlić się codziennie – tak mówił. Uwierzył w realną obecność Chrystusa w Eucharystii. Uznał swoją całkowitą zależność od Boga, poddał się Jego świętej woli. Poddał Mu swój rozum, swoją wolę i całe swoje postępowanie.

W jego notatkach zachowała się modlitwa: ***„Panie, pokieruj moim życiem, gdyż zagubiony jestem w ciemnościach. Boże mój jakże żałuję, że nic nie rozumiałem z życia starając się zrozumieć sprawy, które na próżno człowiek stara się zrozumieć. Życie nie polega na zrozumieniu lecz na miłości, na niesieniu pomocy drugim, na modlitwie, na pracy. O spraw mój Boże, by nie było jeszcze za późno.”***

Całkowite oddanie się Bogu w życiu dr Carrela najpełniej było widoczne w jego codziennej, wytrwałej modlitwie, regularnej spowiedzi, częstej Eucharystii oraz ofiarnej służbie bliźnim. Przygotowywał się na spotkanie z Bogiem w chwili śmierci.

Zmarł w Paryżu 5 listopada 1944 roku opatrzony świętymi sakramentami. Według zeznania kapłana miał powiedzieć: *„Pragnę wierzyć i wierzę we wszystko czego naucza kościół katolicki. Nie mam z tym żadnych problemów, gdyż nie znajduje niczego co by rzeczywiście sprzeciwiało się nauce”.*

Cudowne uzdrowienia w Lourdes, których był naocznym świadkiem odczytał jako znaki czasu wzywające go do nawrócenia i wskazujące na istnienie niedoświadczalnej zmysłowo rzeczywistości Boga. Bezkompromisowość w poszukiwaniu prawdy i uczciwość naukowa sprawiły że dr Alexis Carrel odrzucił ateizm i uwierzył w Jezusa Chrystusa

Podróż do Lourdes dr Alexisa Carrela, to początek jego podróży i powrotu do Boga aby po latach wewnętrznej transformacji przylgnąć Doń na wieczność całym sercem i umysłem.